

Svetima propaganda: Trojos arklys visuomenei.

Paskutiniu metu Lietuvoje atsiranda nemažai visokių programų finansuojamų ES lėšomis. Paskutinė užkliudžiusi dėmesį tai „Tolerantiško Jaunimo“ asociacijos stumiamą:

"Mokytojų, moksleivių, tėvų ir NVO atstovų tarpkultūrinių gebėjimų plėtra." Štai koks sudėtingas ir išlankstytas vien pavadinimas. Įdomu tai, kad šie žmonės kuriantys programas Lietuvai, yra finansuojami užsienio organizacijų:

ES dalis šiai programai sudaro 730 218 LT., ir apie 150 000 LT Lietuvos indėlis. Ir keista, kad niekas mokesčių mokėtojų neklausė, ar jie norėtų duoti savo pinigus

tokiems projektams, kuriuos kuria seksualinių mažumų ir jiems prijaučiančių atstovai, tradicinės seksualinės orientacijos visuomenės atžvilgiu.

Čia būtų tas pat, kas: „vagys gamina butų spynas“. Juk niekam ne paslaptis, kad seksualinės mažumos "Kovoja už savo teises" ir suprantama kovoja su tradicinės-normalios seksualinės orientacijos visuomene. Juk daugiau kovoti nėra su kuo. Bet nežiūrint į tai kuria tai visuomenei programas. Tai logiškai maštant visos tos programos yra ne kas kita, kaip tam tikri ginklai (Trojos arkliai) paslepintys tikrus tikslus. Arba programiniai virusai.

Ir pažvelgus giliau tikslai visiškai aiškūs - sugriauti šeimos svarbą visuomenėje, pradėdant tą daryti nuo vaikų ir paauglių, visokiomis atseit TARPKULTŪRINEMIS programomis.

Kam mums kažkokios TARP kultūros, kai turime savo tikrą kultūrą? Tikras vertybes paremtas protėvių tradicijomis, kurios tiek trukdo šiems veikėjams, kad bandomos sugriauti visais įmanomais būdais.

Iš tiesų nėra jokių seksualinių orientacijų įvairovės - yra normali orientacija ir visos kitos iškrypusios, bei išsigimusios orientacijos. Jų net negalima lyginti ir vadinti orientacijomis. Seksualinė orientacija skirta aukščiausiam dieviškam tikslui - kurti gyvybę. Tai kas gyvybės nekuria negali būti vadinama orientacija, greičiau jau dezorientacija. Arba būdas pasiekti tam tikrą malonumą. Ir niekas daugiau.

Juk pažiūrėkime į gyvąją gamtą, ten niekas mažylių nemoko, kad jie priklauso tam tikrai giminei - jie tą žino ir taip. Ir tas yra tikra seksualinė ORIENTACIJA būtyje.

Visa kita, kas neįeina į tai turi būti vadinama tikru vardu - seksualinė dezorientacija. Ir informacija iškreipianti šią ORIENTACIJĄ turi būti vadinama seksualinė DEZINFORMACIJA.

Ir tai kas vyksta pasaulyje tik patvirtina viską kas išsakyta, nes eina iš to paties centro:

HELENA, Montana, 2011 02 22 (LSN) Tėvai ir bendruomenės nariai iškėlė teismo ieškinį prieš Helenos viešąją mokyklą už per didelį seksualumo mokymą ir per jaunam vaikų amžiui.

Kontroversišką "Health Enhancement Curriculum" sveikatos programą mokyklos taryba patvirtino spalio mėnesį. Pirmame programos variante nuo pirmos klasės buvo ketinta mokyti tos pačios lyties meilės, santykiavimo rūšys būtų mokomos nuo 5 klasės. Kilus tėvų triukšmui, šie dalykai buvo išbraukti, bet tėvai liko nepatenkinti. Patvirtintoje programoje nuo 2 klasės bus mokoma įvairių lytinių elgesio formų. Nuo 6 klasės mokoma apie tos pačios lyties „vedybas“, o nuo 8 klasės, kad „gėjai, lesbietės, biseksualai ir heteroseksualai gali kurti ilgalaikius santykius.“

<http://www.lifesitenews.com/news/montana-parents-sue-over-sex-ed-house-passes-supportive-bill>

Ar mes to norime Lietuvoje?

Amerikos Psichiatrių asociacijos (APA) sprendimas 1973 metais išbraukti homoseksualumą iš psichinių susirgimų sąrašo buvo priimtas dėl gėjų aktyvistų(lobistų) spaudimo. Suprantama dabar tam paaiškinti jie turi krūvas tai patvirtinančių tyrimų rezultatų bei argumentų. Bet kai tyrimai daromi norint tik patvirtinti kažkokį dalyką, atmetant viską kas prieštarauja norimam rezultatui - visada galima rasti išimtinių faktų. Juk sakydami, kad žemė apvali mes remiamės vaizdu iš kosmoso. O, bet tačiau, jei mes stebime tai nuo žemės paviršiaus tai sakome - na kokia ji apvali, pažiūrėkite kokie kalnai, kokios bedugnės - į apvalumą net nepanašu! Kiekvienu atveju mes galime surinkti mums reikalingų faktų, kurie tačiau neatspindės reiškinio esmės. Su tuo klausimu apie homoseksualumą, kaip ligą yra tas pat.

Bet visi žinome ir kitą dalyką - kad Amerikoje verslo reikalai pirmoje eilėje ir visi mokslo atradimai buvo finansuojami privačių verslo organizacijų, arba karo reikalams. Tai yra viską finansavo verslas. Todėl ir tyrimai daromi tuo, ar kitu klausimu yra daromi suinteresuotų to tyrimo rezultatais asmenų. Ir todėl rezultatai gaunami būtent tokie, kokių reikia, o ne tokie kokie atspindi tikrovę. 1990 metais homoseksualumą iš psichinių ligų sąrašo pašalino ir PSO (Pasaulinė Sveikatos Organizacija), kas neišbraukia to, jog iki tol jis buvo laikoma liga ir net kriminalizuotas daugelyje pasaulio šalių. Čia gal norima pasakyti, kad iki tol visos pasaulio sveikatos organizacijos buvo nekompetetingos tuo klausimu ir tik viena PSO rado tikrą atsakymą?

Ką atstovauja ir kieno yra išlaikoma PSO? <http://farmwars.info/?p=1314> Štai čia rasite daugiau: http://en.wikipedia.org/wiki/Rockefeller_Foundation
http://www.henrymakow.com/_jay_rockefeller_left.html

Juk PSO ir infekcinių ligų pandemijos apibrėžimą pakeitė, apibrėždama pandemiją, kaip ligą, keliaujančią tarp valstybių, nors anksčiau ji buvo apibrėžiama, kaip liga, kuria serga tam tikras masinis žmonių skaičius IR, kuri keliauja tarp valstybių. Tai ar mes galime tikėti PSO, kaip autoritetu, kuri pati remiasi apskritai neaiškiais kriterijais?

Tie kriterijai šiaip jau paprasti, nubraukus pandemiją apibrėžiantį skaičių lieka tik ligos keliavimas po valstybes, kuris tačiau visiškai neparodo ligos mąsto, kas būdavo anksčiau.. Ir tai naudinga tik farmacijos kompanijoms.

Paskelbus pandemiją valstybės puola pirktis medikamentus baimindamosi masinių mirčių, juk visų sąmonėje pandemija tai milijonai mirusių. Iš tiesų dabartinė pandemija gali būti ir esant sakykime 20 žmonių mirčių atvejų. Pakanka to, kad 5 būtų iš Latvijos, 5 iš Kaliningrado, 5 iš Baltarusijos ir t.t. Ir tai jau vadinasi pandemija. Tai koks PSO vaidmuo šioje istorijoje? Klausimas tik retorinis, nes atsakymas nereikalingas.

Ir kodėl mes šių naujų faktų šviesoje apskritai turime tikėti PSO sprendimų bešališkumu?

Galime pažiūrėti ką rašo apie tą patį homoseksualumą švedai, kurių toleranciją homoseksualumui dauguma mūsų puikiai žinome. Nuėję į puslapį <http://www.emaso.com/lt-lithuanian/index.html> pasiskaitysime, kas vyksta toje visuotinio gėrio šalyje. Ir pamatysime, kad ten toli peržengtos visos normalaus žmogiškumo ribos. Ir patys švedai dėl to tikrai nedžiūgauja, nors tą bando parodyti oficialiai pateikiama informacija.

Ar Lietuvoje irgi eisime link to?

Žvilgtelėkime į tai, kas vyksta Kanadoje: <http://www.zebra.lt/lt/naujienos/pasaulis/kanadoje-isiplieskusi-diskusija-pedofilija-seksualine-orientacija-230865.html>

Pasirodo iš 308 parlamento narių tik vienam pasirodė, kad pedofilija tai nenormalu. Visi kiti

galvoja, kad pedofiliją kriminalizuoja tik amžiaus cenzas. Jį atmetus pedofilija jau nebe nusikaltimas. Kaip manote kas pakeitė šiuos likusius 307 parlamentarų, jei juos apskritai galima taip pavadinti. O gal jie tikrai manosi atstovaujantys tautos valią?

O tai juk logiškas žingsnis po viso to, ką matome vykstant visus pasaulyje. Vykdomas totalus nužmogėjimas ir suprantama, kad Kanada čia ne išimtis - ji tik nori prisivyti praleistą laiką, nes tik šiemet išbraukė homoseksualumą iš psichinių ligų sąrašo. Albertos sveikatos ir socialinės rūpybos ministras Gene Zwozdesky: "*Aš įsakiau nedelsiant išbraukti tai, kas klaidinga, nepriimtina ir pasenę*", - teigė ministras.

Todėl suprantamas jos noras pasivyti ir aplenkti pasaulį kitur - pedofilijos klausimu. Juk suprantama, kad dekriminalizavus šią sritį Kanada legaliai taps vaikų pornografijos rojumi. Tolerancijos šviesuliu ir kelrode žvaigžde likusiam pasauliui..

Lietuva į šiuos procesus įsijungė vėlai, todėl, kol kas juos stebėti gali kaip ir iš šalies. Bet tik kol kas. Šalyje jau turime savo taip vadinamą penktąją koloną, kuri stumia visa tai ir pas mus.

Pirmas bandymas su Gender Loops nepavyko, visuomenė išgirdusi kas dedasi vaikų darželiuose sujudo ir projekto vykdymas buvo nutrauktas vos prasidėjęs. Pavyzdžiui, Vienoje (Austrija) jau yra pavyzdinis vaikų darželis, kuriame vaikai perauklėjami: mergaitės pratinamos peštis ir apsiginti, o berniukai – rengtis princesėmis ir lakuotis nagus. Tai aiškus vaikų ruošimas lesbiškam ir homoseksualiam gyvenimo būdui.

Lietuvoje ši programa buvo pradėta nuo pasakos apie "Princą ir princą" ir kaip jie vienas kitą mylėjo. Ši pasaka buvo pasakojama vaikų darželiuose. Daugiau apie tai galite pasiskaityti čia:

<http://www.forumas.sarmatas.eu/viewtopic.php?f=9&t=26>

<http://www.straipsniai.lt/homoseksualai/puslapis/12690>

Na o grįžtant prie "tarpkultūrinių gebėjimų plėtros programos", galima pamatyti, kad joje siūloma daryti pakeitimus vadovėliuose, formuojančiuose anot autorių stereotipus vaikams, užuot lavinus kritinį mąstymą. Ir nurodoma kas būtent tai daro: "liaudies išmintis", "katalikų bažnyčia" ir "tradiciniai autoritetai". (<http://www.bernardinai.lt/straipsnis/-/56601>) Būtent tradicijos didžiausia kliūtis šioms veikėjams, kovoje prieš visuomenės dorovę ir šeimą. Tauta remiasi autoritetais, kurie stovi gerokai aukščiau už šiuos užsienio pinigų produktus, visus atsiprašant "ekspertus", kuriančius šias programas. Ir tie visuomenės autoritetai, šių programų sudarinėtojų, yra įvardinami, kaip stereotipų vaikams formuotojai.

Juk akivaizdu, kad viskas vyksta ne iš vidaus, ne visuomenės valia, o įtakojant purvinais užsienio organizacijų pinigais. Organizacijų, kurių vadai yra maitinami iš tos pačios lėkštutės, kaip ir šie "ekspertai" sudarantys programas. Ir kuriems tikrai nerūpi Lietuvos visuomenės poreikiai.

Čia yra dar vienas pastebėjimas - kad iš tiesų pats homoseksualizmas nepavojingas, nes, kaip ideologija savaime neturi jokios vertės ir nesant finansinio palaikymo, bei politinio spaudimo tiesiog nepastebimai egzistuos savo klubuose niekur toliau nesiplėsdamas ir nekeldamas jokio triukšmo. Juk protu jie suvokia, kad jų šūkiams neturi ateities. Gamta jiems uždėjo tą ribą ir prieš ją įstatymo nesukursi, nepakariausi ir nepademonstruos - nėra objekto.

Homoseksualizmo propaguotojų idėjos nėra jokios idėjos - tai tiesiog bandymas pateisinti ir įteisinti savo tokį parodomąjį egzistavimą. Būtent parodomąjį, nes tiesiog kukliai būti jie nesutinka. Jiems reikia viešo pripažinimo. Paradų. Viešo pripažinimo, kad jie normalūs. Bet vietoje viešo pripažinimo jie gauna tik teisinį pripažinimą. T.y. tik juridinį pripažinimą, kad homoseksualumas išbrauktas iš psichinių ligų sąrašo.

Bet kam normaliam žmogui viešas pripažinimas, kad jis normalus? Juk ir jis pats, ir VISI aplink puikiai ir taip tą mato. Ir puikiai mato dabar, kad nors juridškai homoseksualumas nėra liga, absoliuti visuomenės dauguma tai įvardija, kaip nukrypimą. Viešas pripažinimas neįvyko, tik buvo supriešinta visuomenė ir seimas priėmęs tokius įstatymus. Pasiiekta buvo tai, ko ir buvo siekiama.

Negi didžioji homoseksualų dalis nesupranta, kad jie nėra normalūs, negi tiki tuo, kad egzistuoja seksualinė įvairovė?

Jie patys tuo netiki ir tą įrodo buvusių (ex-gay) homoseksualų bendruomenės. Buvusių, tai yra atsikračiusių šios ydos, šio iškrypimo, kurį PSO išbraukė iš ligų sąrašo. Kaip galima norėti atsikratyti normalaus dalyko? Juk žmogus jausdamasis normaliu niekada nestos į jokią bendruomenę norėdamas pakeisti savo normalumą. Savą, normalią seksualinę orientaciją?

Pasirodo galima stoti, kai įvardiji tai tikru pavadinimu - iškrypimu ir prašai Dievo pagalbos. Ir Dievas daugeliui jų padėjo, jie jau turi sukūrę normalias šeimas. Bet tam būtina pripažinti, kad jis turi tą ligą - iškrypimą.

Ir tik tą pripažinus galima gijimo proceso pradžia. Taip rašoma buvusių (ex-gay) homoseksualų svetainėse.

Ir dabar homoseksualistų propaguotojai neturi didesnio priešo, nei buvusių (ex-gay) homoseksualų bendruomenės, jų tinklapiai, nes anie demaskuoja visus homoseksualų teiginius vien savo buvimu.

Ir dar, eiliniams homoseksualams nereikia jokių paradų. Reikia tiems, kas moka pinigus už jų ideologijos propagavimą. Ir čia kyla klausimas: kodėl tiems, mokantiems pinigų stumiant homoseksualistų ideologiją to reikia? Koks jų interesas?

Atsakymas toks - jie patys homoseksualistai ir todėl jiems reikia pripažinimo. Turima galvoje pradžia šio judėjimo, kai jie dar sėdėjo tyliai, kaip pelės po šluota. Jie jau turėjo viską, tačiau negalėjo atskleisti savo prigimties, nes buvo galimybė prarasti kažkurią dalį savo privilegijų.

Ir štai vienu momentu jiems buvo uždegta žalia šviesa - pirmyn nuskriaustieji. Ir nuskriaustieji davė žemą startą, palaikant masinėms informacijos priemonėms. Kam tas buvo reikalinga ir kas tai įvykdė?

Pradžiai norėčiau pasakyti, kad visų šalių spec tarnybos visais laikais įtemptai tiria visuomenės poveikio ir valdymo būdus bei priemones. Ir dalis tų priemonių nėra struktūrinio pobūdžio, t.y. nėra tiesioginio valdymo priemonės, kaip sakysim įstatymai, ar įsakymai.

Tai greičiau pateikiama, kaip rekomendacijos vyriausybėms, tačiau nevyriausybinio lygmeniu. Pavyzdžiui per masines informacijos priemones (MIP) ir papildomai veikiant tų rekomenduojamų priemonių lobistams politiniu lygmeniu.

Ir štai priėmus atitinkamus įstatymus, kurie ir priimti buvo ne šalies piliečių iniciatyva, o spaudžiant iš išorės, t.y. svetimų užsienio darinių, vadinamo ES iniciatyva, Lietuvos visuomenė tapo supriešinta. Vykstant didžiuliame informacijos spaudimui - tikram informacijos karui, kur faktiškai vieni nori atimti ir pasisavinti kitų teises. T.y. teisę tėvams auklėti savo pačių vaikus.

Juk pripažinkime - leidimas rengti homoseksualistų paradas atima iš tėvų teisę pasakyti savo vaikams, kad homoseksualizmas nėra norma. Kaip gali nebūti norma tai, kas leidžiama įstatymu ir palaikoma vyriausybės?

Vaikai to nesupras. Tėvams teks aiškinti vaikams, kad seimas ir vyriausybė tai blogiečių valdžia

griaunanti sveikos visuomenės pamatus ir leidžianti šį blogį. Ar gali normaliai egzistuoti tokia visuomenė, kurioje jau vaikams valdžia įvardijama, kaip priešas? Kad to neįvyktų tuo pačiu pradama kova jau ir prieš tėvus.

Amerikoje iš oficialiuose dokumentuose uždrausta vartoti žodžius Tėvas ir Motina. Atseit tai žeidžia homoseksualų įvaikintus vaikus, ar pačius homoseksualus, kurie savo pačių atžvilgiu to taikyti negali. Pačių homoseksualų sukurtose „šeimose“ nėra tėvo IR motinos.

Bet turėkime proto! Juk kiekvienas homoseksualistas turi ir tėvą ir motiną! Ir kokie jie bebūtų, bet savo tėvus myli ir manau gerbia. Ir šis įstatymas priimtas jau neklausiant jų nuomonės. Jie pakliuvo į tuos pačius spąstus, kaip ir mes. Bet nieko negali padaryti, nes viskas daroma, kaip ir jų pačių labui. Šūkliai gražūs, o tikslai?

Tikslas, kaip jau ir minėjau supriešinti visuomenę, kurią tokią nesunku valdyti, nes ji negali surasti bendrų sąlyčio taškų ir įvardinti bendrų tikslų. Nukrypsiu truputį į šalį ir priminsiu Sąjūdį, kur visuomenė buvo vieninga ir tuo pavojinga, bet kuriems valdantiejiems. Todėl tokia visuomenė pirmas taikinytis globalizacijos - unifikacijos šalininkams. Ir homoseksualizmo propaganda labai geras įrankis griauti visuomenės vienybę.

Juk po to nesunku prastumti bet kokius norimus įstatymus, bet kokią politinę liniją ir pasipriešinti praktiškai nebus kam. Į valdžią gali patekti vagys ir nusikaltėliai ir niekas jiems negalės nieko priešpastatyti. Tą jau matome. Kai mažuma - 42% balsavusių, į valdžią prastūmė lietuviybės priešininkus ir buvusius nusikaltėlius. Tie kiti 58%, kurie nebalsavo, nes nematė vertų kandidatų turės kentėti diktatą tų, kurių nerinko! Kitaip sakant mažumos diktatą. Kur čia daugumos valia ir kur ta demokratija? Tai elementari **demonokratija**.

Bet šiuo atveju visuomenė suskaldyta ir kovoti prieš tai jau nėra kam - vieni sako: man dzin, manęs tai neliečia; kiti: dalyvavimas gali pakenkti mano karjerai; treči: mano interesai visiškai priešingi; ketvirti pasakys: mes kovosime prieš tai, kaip atskira grupė, kad užsidirbtų politinius dividendus; penkti pasakys: mes kovosime prieš tuos visus, nes mums už tai moka pinigų ir t.t. Nebelieka bendrų visuomenės tikslų ir idealų - visi susiskaldę pagal interesus ir prioritetus. Ir valdantieji vietoje to, kad tuos idealus pristatyti, kaip prioritetinį visuomenės tikslą galintį ją suvienyti - atvirksčiai, griaua tą vienybę, nes vieninga visuomenė tai galas jų valdžiai, kai teks virsti tuo, kuo būti jiems yra numačiusi šalies Konstitucija - tarnautojais visuomenei. O jie to labai nenori.

Ir kaip viso to rezultatas visuomenė apgauta visur: dalis homoseksualų įtikėję, kad jų nenorma tai norma ir vietoje to, kad pasistengt tai išgydyti jie kovoja už savas teises, kurias jiems atėmė pats Dievas. Taip pat yra suklaidintų ir tradicinės visuomenės dalies narių, kurie palaiko homoseksualų siekius, nes tas informacinis presingas atliekamas visais lygiais negali nedaryti įtakos žmonėms, neturintiems pilnos informacijos apie šią būtį ir apie tuos, kas skleidžia tą informaciją. Jiems atrodo, kad jei tą skleidžia nuosava televizija - tas yra tiesa.

Tie kas mato visą tiesą apie vykstančius dalykus mažai ką gali padaryti, nes masinės informacijos priemonės jų neprisileidžia artyn ir stengiasi visaip diskredituoti pačią sveikos visuomenės idėjos dalį liečiančią homoseksualizmą. Kitaip kalbantys vadinami homofobais, tolerancijos priešininkais ir t.t. Kovojojantys prieš homoseksualizmo Lietuvoje išsigalėjimą Seimo nariai parodomi per televiziją juokingiausiomis ir baisiausiomis išraiškomis, stengiantis žiūrovui sukelti antipatiją jais, kaip žmonėmis. Pastebėkime - parodomos tik tos vietos, kurios kelia antipatiją, o ne tikslai, kurių vedami tie žmonės veikia.

Bet MIP nesako, kad tie Seimo nariai kovojojantys prieš homoseksualizmo išsigalėjimą Lietuvoje iš tiesų kovoja už sveiką Lietuvą, už šeimą, už normalią visuomenę. Nesako, kad

šie žmonės verti didžiausios pagarbos vien todėl, kad išdrįso stoti prieš Sistemą, prieš oficialią ES poziciją ir net, kaip bebūtų gaila prieš didžiąją dalį Lietuvos Seimo, kuris nebeatstovauja šalies visuomenės. Kuris tik nulenkia galvą prieš ES sprendimus.

Ir pažiūrėkime apskritai į visa ko, kas vyksta esmę: Nė vienoje iš buvusių SSSR respublikų jokia laimė ar laisvė neatėjo. Nereikalingi mes pasaulio galingiesiems, tiems, kas nori mus visus (visas šalis) padaryti vienodus, su vienodais įstatymais, vienodais poreikiais, vienodai mąstančiais (arba nemąstančiais visai), vienodai besirengiančiais ir turinčiais vienus ir tuos pačius tikslus, kuriuos irgi nurodys jie, per masines informacijos priemones. Mums užmaunamas skolų apynasris ir suteikiama teisė išsivažinėti po pasaulį. Daugelis ta teise jau pasinaudojo.

Visa tai vyksta jau dabar - pagrindinis studentų tikslas padaryti karjerą ir uždirbti daug pinigų. Tam važiuojama į užsienį žinant, kad ten tai padaryti bus lengviau. Štai kas apsprendžia laimę - pinigų kiekis ir karjera. Tačiau gyvenimas rodo ką kita - pinigai neatneša laimės, o karjeristai dažniausiai gyvena vieniši.

Iš dalies visuomenės suvienodinimas (unifikacija) jau įvykęs faktas, tačiau kai kuriose vietose atskiros visuomenės grupės dar priešinasi tam. Lietuvoje turime nemažai žmonių, kurie supranta kas vyksta. Dauguma deja, supranta tik dalinai ir priešinasi, instinktyviai suvokdami, kad tai blogis, bet yra ir tokių, kurie pilnai supranta vykstančių reiškinų esmę.

Štai tų suprantančių pareiga ir yra sujungti visus dar išlikusius, mąstančius ir besipriešinančius į branduolį. Ir telkti aplink save tuos žmones, kurie nepageidauja virsti beveide mase. Tas branduolys tai vienintelė viltis, kad visuomenėje dar atsibus savigarba, kad vaikai pajaus pareigą padėti savo skurstantiems tėvams, visuomenė supras, jog dabartiniai pensininkai tai jų rytdienos atspindys. Kaip šiandien gyvena mūsų pensininkai, taip rytoj gyvensime mes, rytdienos pensininkai. Kad tvirta šeima nepalyginamai didesnė vertybė nei pinigai, ar karjera.

Ir nesitikėkime, kad galime apsirūpinti turtu visam likusiam gyvenimui. Situacija visame pasaulyje rodo, kad išgyventi galima tik susitelkus ir padedant vieni kitiems, nes šiandieniniai pinigai rytoj gali virsti beverčiu popieriumi, kuris nebus vertas net savo spausdinimo išlaidų. Todėl tie, kas turite minčių ir žinote ką daryti nelaukite, kol išmuš kritinė valanda, darykite šiandien tai ką galite, neatidėkite rytdienai.

Prisiminkime, kad niekas už mus nepadarys to, kas skirta padaryti mums patiems. Ir jei matome, kad vienas ar kitas reiškinys mus piktina, jaučiame, kad jis neteisingas - reiškia mums ir skirta su tuo kovoti.

Tai mums sako mūsų sąžinė. Ir tikrai tikiu, kad vis daugiau žmonių pradės klausytis savo sąžinės, o ne oficialios propagandos griaunančios šeimą ir visuomenę.

Ir tikiu, kad ne visi eis už ES pinigus kurti programų, iškreipiančių mūsų mąstymą.

Arvydas Daunys